

A Holdről

Oh figyelő, égi vándor,
Mit mesélsz ma nekünk?
Nagy tábornok, aki jámbor,
küzd nap mint nap értünk.

Diktátorok rémálmain,
felkelők derülnek,
szép kultúrák, nagy városok,
nyom nélkül eltűnnek.

Te jól tudod, Nagy égitest,
hol bujkál az isten ostora,
bonyolultabb mint, hogy elhihesd,
hogyan merre volt az utolsó vacsora.

Emlékeidben még sértetlen, s ép,
Az ókori világ hét nagy csodája,
Békés háborúban él minden nép,
Míg percenként lezajlik Homérosz históriája.

Mondd meg nekem Hold,
váltottunk-e mi emberek?
Állat ki csak önzőn dacolt,
Míg csattogtak a fegyverek.

Mondd meg nekem szép Szeléné,
Tanultunk-e valamit?
Parányi kis embernépként
Hallgatták a dalaid?

Oh Luna, te bájos és örök,
Milyen volt a szép Athén?
S a titkos kelta körök?
mikor pislákkolt a kék

Kérhetünk-e téged arra,
Figyelj minket, vigyázz ránk?
Történelmünk írd papírra
Míg estenként csak álmodnánk. holdfény